

източникъ съ пълна историческа достовѣрностъ. . . „Абіе пок-
ладоша Сюлюмана, старшаго сына Орканува царя, и паки
начеша плѣнити Оракію. . . и взяша. . . тоже Янпол, Крик-
кисія и Текир-дау. Таже възвратише се паки въ
Болгаріи и плѣниша Сливенъ, и преидоша Тунѣу,
плѣниша Загора и Велту, град великія, иже нынѣ Ески-Захра
називається“. Тукъ, очевидно, подъ израза „плѣниша“, Спи-
ридонъ разбиралъ „взелъ, завоевалъ“, защото, както се видѣ,
турското нахълтване къмъ Ст.-Загора, дѣто се подразбира
Пловдивъ, не бѣ походъ за грабежъ, а за завоевания. По
Спиридонъ, прѣвземането на Сливенъ е станало слѣдъ онова на
Ямболъ и Къркъ-Клисе и то отъ Орхановия синъ Сюлейманъ.
Прѣди всичко, Ямболъ падна въ 1366 г., а Къркъ-Клисе въ
1368 г., но което е важно, не прѣвъ врѣмето на Сюлейманъ
а Мурадъ, защото Сюлейманъ умира въ 1359 г., а Ст.-За-
гора пада при Мурада въ 1363 г. Едничкото, което може да
се извлѣче отъ Спиридона за Сливенъ, то е прѣдположе-
нието, че Сюлейманъ, далечъ още като побѣдителъ надъ
българитѣ, е идвалъ за грабежи до Сливенъ. Това е
допустимо, защото редовнитѣ турски нахълтвания въ
югоизточна България за грабежъ, почнаха още въ
1347 г., въ която година се отнася и разсипването на ду-
ховното срѣдище между Мънастирскитѣ върхове и Сакаръ
планина. Интересно е, че Спиридонъ и за него загатва и то
пакъ при Сюлеймана: „и преидоша предѣли болгарскія и взяша
великій град Сакару, — нынѣ же его турци називають
Сакарда“ и т. н. Важенъ е намекътъ на Спиридона, че Па-
рорія и Скрытная сж се наричали Сакар град и че бъл-
гарскитѣ прѣдѣли въ югоизточна България сж минавали
край Сакаръ-планина. Отъ кждѣ се е водилъ Спиридонъ по
твърдението си за Сливенъ — не е извѣстно. Възможно е,
че ограбването на Сливенъ (ако въ сжщностъ е имало та-
кова до 1388 г.) и надането му по-послѣ, да не сж про-
пустнати отъ перото на съврѣмenni български хроници, още
повече, че въ сливенскитѣ мѣнастири е имало книжовници
— но и тукъ ще се примиримъ съ факта за изгубенитѣ,
разпилянитѣ, прогнили и изгорени ржкописи, за сжществу-
ването на каквито въ Сливенъ се загатна, а ще се види и
по-долу. Спиридонъ, колкото и да не е оригиналенъ лѣто-
писецъ, не работи съ въображение. Той се е ползувалъ отъ